

[Lykketoft]

at få en sådan større dansk energiproduktion i gang ved en ændring af aftalerne med koncessionshaverne.

Dernæst vil jeg igen sige noget om leasing til hr. Gammelgaard. Hvad var historien om de skibe og leasing? Historien var, at regeringens skatteminister ved førstebehandlingen for små 2 uger siden ytrede en forståelig interesse for tanken om, at der i bred enighed og uden negative beskæftigelsesvirkninger i den øjeblikkelige vanskelige værftssituation kunne sikres et indgreb, der satte gradvis ind, og som forhindrede, at hele den danske værftsindustri i løbet af nogle år blev afhængig af leasingfiduser.

Det udspil tog socialdemokratiet og SF positivt op; vi prøvede at formulere et oplæg til forhandling med hr. Gammelgaard og de andre regeringspartier. Det blev afvist, og det blev, så vidt jeg kan bedømme det, alene afvist, fordi der i mellemtiden så ud til at skulle blive valg. Så gjorde man sig store på et spinkelt sagligt grundlag; man blev usaglige; man påstod en hel masse om beskæftigelsen; man glemte, hvad man selv havde sagt under førstebehandlingen; der var tale om et meningsskift; der var tale om en manglende vilje til forhandling. Det må vi meget beklage, for det betyder, at vi alle sammen skal vende tilbage til at lukke for leasingfiduser om et halvt eller helt år igen.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Regeringen afviste det socialdemokratiske og SFs ændringsforslag på grund af de negative beskæftigelsesvirkninger.

Dernæst vil jeg vedrørende betalingsbalanceudviklingen og udviklingen på det indenlandske statsunderskud sige, at det kunne være interessant, hvis hr. Lykketoft satte sig ind i virkningen af at føre socialdemokratisk politik på dette område. I går hørte vi den socialdemokratiske ordfører være meget glad for budgetdepartementets økonomer, og noget tilsvarende har vi jo også hørt den socialdemokratiske ordfører sige i dag.

Disse uvildige eksperter siger, at førte man den politik, som socialdemokratiet ønsker, altså gennemførte man de socialdemokratiske ændringsforslag til finanslovsforslaget, ville det betyde en sådan lempelse af finanspolitikken, at vi får et betydelig større betalings-

balanceunderskud og et betydelig større underskud på det indenlandske statsbudget. Det ville være resultatet, hvis man førte socialdemokratisk politik. Jeg kan stadig væk godt forstå, hvorfor hr. Lykketoft ikke kan lide, at jeg fremlægger de konkrete resultater, som den nuværende regering har opnået på disse områder.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg synes, at hr. Gammelgaard forvrider situationen. De forslag, hr. Gammelgaard her refererer til, er vores meldinger til et finanslovsforslag, som vi i øvrigt ikke kan lide, men det er jo ikke det samme som at gennemføre den solidariske vej; den solidariske vej er en helhed, som består af en lang række andre komponenter. Det, vi har henvist til under denne finanslovsforslagsbehandling, er alene at prøve at rette op på de værste skavanker, og det er naturligvis meget vanskeligere end at føre den sammenhængende politik, som hr. Svend Auken allerede har redegjort for heroppe.

Det, som økonomerne har udtalt sig om, og som hr. Svend Auken refererede til, er jo budgetdepartementets vurderinger af den solidariske vej.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Socialdemokratiet har stillet en række ændringsforslag til finanslovsforslaget, som er udtryk for den økonomisk-politiske holdning, man har. De går igen i de krav, man har opstillet for at ville stemme for finanslovsforslaget ved den endelige afstemning.

Budgetdepartementets økonomer siger om disse ændringsforslag: »Såfremt det sammen med socialdemokratiets ændringsforslag forudsættes, at de af regeringen foreslåede budgetforbedringer ikke vedtages, vil der være tale om en så markant lempelse af finanspolitikken for 1984, at underskuddene på betalingsbalance og statsfinanser vil stige mærkbart. Det må endelig under disse omstændigheder anses for sandsynligt, at det opnåede rentefald heller ikke kan fastholdes.«

Fogh Rasmussen (V):